

UCHWAŁA Nr XXXIV/223/13
Rady Powiatu Pisz
z dnia 25 września 2013 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Stanisława Krzykowskiego na
działalność Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pisz**

Na podstawie art. 12 pkt 11) ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 595) oraz art. 237 § 1 w związku art. 229 pkt 4) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) **Rada Powiatu Pisz uchwala, co następuje:**

§ 1.

Skargę Pana Stanisława Krzykowskiego z dnia 22 lipca 2013 r., złożoną na działalność Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pisz, przekazaną wedle właściwości Radzie Powiatu Pisz pismem z dnia 4 września 2013 r. przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie, uznaje się za **bezzasadną**.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu do powiadomienia o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU
Andrzej Kurzątkowski

UZASADNIENIE

Po zapoznaniu się ze skargą Pana Stanisława Krzykowskiego na działalność Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pisz (dalej: PCPR) stwierdzono, co następuje:

Skarga z dnia 22 lipca 2013 r. skierowana była do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. Pismem z dnia 4 września 2013 r. (wpłynęło do Starostwa Powiatowego w Pisz 9 września) Kolegium przekazało skargę Radzie Powiatu Pisz do rozpatrzenia wedle właściwości.

Do właściwości Rady Powiatu Pisz należy rozpatrzenie w/w skargi, stosownie do art. 229 pkt 4) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej *Kpa*. W związku z powyższym Rada rozpatrzyła zawarte w skardze zarzuty błędnego rozliczenia zwrotu kosztów faktycznie poniesionych na energię ciepłą oraz niewydania stosownej decyzji administracyjnej w tej sprawie, przez co skarżący nie może odwołać się od sposobu rozliczenia tychże kosztów.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym sprawy Pan Stanisław Krzykowski prowadzi wraz z Panią Haliną Krzykowską rodzinny dom dziecka pod adresem Ruda 17A, 12-230 Biała Piska. Podstawą prowadzenia rodzinnego domu dziecka jest umowa Nr PCPR8270-4/1/2012, zwana dalej *umową*, zawarta pomiędzy Haliną Krzykowską i Stanisławem Krzykowskim a Powiatem Piskim, reprezentowanym przez Starostę Powiatu Andrzeja Waldemara Nowickiego, w dniu 9 lutego 2013 r. Powyższa umowa została zmieniona Anekssem Nr 1 z dnia 10 grudnia 2012 r., zwanym dalej *aneksem do umowy*.

Odnosząc się do skargi **w części dotyczącej niewydania** przez Dyrektor PCPR **decyzji o rozliczeniu kosztów utrzymania lokalu**, w którym prowadzony jest rodzinny dom dziecka Rada Powiatu zauważa jak niżej:

Dyrektor PCPR z upoważnienia Starosty Piskiego wydała w dniu 25 kwietnia 2012 r. decyzję, sygn. akt PCPR 8271-7/01/2012, o przyznaniu Skarżącemu oraz Pani Halinie Krzykowskiej środków finansowych na utrzymanie domu jednorodzinnego, w którym prowadzą oni rodzinny dom dziecka. Wysokość przyznanych środków określono na 2 000 złotych miesięcznie, co stanowi odpowiednik ryczałtu ustanowionego w umowie z dnia 9 lutego 2012 r. W ryczałcie tym zawierają się m.in. opłaty za energię ciepłą. Decyzja została wydana na okres od 9 lutego 2012 r. do 9 lutego 2017 r., tj. na czas obowiązywania umowy. Zgodnie z treścią tejże decyzji, **podstawą rozliczenia kosztów jest § 7 umowy na prowadzenie rodzinnego domu dziecka.**

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, że **prawomocna decyzja** o zwrocie kosztów utrzymania domu jednorodzinnego **została wydana**, zaś **rozliczenie kosztów stanowi jedynie wykonanie tejże decyzji.** Zgodnie

z wydaną decyzją PCPR 8271-7/01/2012 **rozliczenie to jest dokonywane na podstawie zawartej umowy**, a nie w drodze postępowania administracyjnego, **i jako takie nie wymaga wydania decyzji administracyjnej**. Skarżący, który został prawidłowo pouczony o sposobie i terminie wniesienia odwołania od decyzji z 25 kwietnia 2012 r., nie skorzystał z przysługującego mu prawa odwołania się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. Ponadto Rada Powiatu Pisz zauważa, że wcześniejsze rozliczenia kosztów również nie były dokonywane w drodze decyzji administracyjnej, a Skarżący nie zgłaszał w tym zakresie zastrzeżeń.

W przedstawionej przez Skarżącego sprawie rozliczenie kosztów ogrzewania nie stanowi przedmiotu odrębnego postępowania administracyjnego, lecz jest nierozdzielnie związane z realizacją już wydanej, prawomocnej decyzji. W związku z tym **Rada Powiatu Pisz uznaje zarzut niewydania przez Dyrektora PCPR w Pisz decyzji administracyjnej w sprawie rozliczenia kosztów opału za bezzasadny**. Jak wykazano w niniejszym uzasadnieniu, uznanie bezzasadności zarzutu jest zgodne ze stanem faktycznym i prawnym przedmiotowej sprawy.

W części skargi dotyczącej nieprawidłowego naliczenia zwrotu kosztów zakupu drewna, Rada Powiatu Pisz zauważa, co następuje:

Stosownie do przytoczonej wcześniej decyzji, koszty utrzymania lokalu rozliczane są na podstawie § 7 zawartej umowy. Zgodnie z § 7 ust. 3 tejże umowy, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie dokonuje szczegółowego rozliczenia kosztów utrzymania rodzinnego domu dziecka na podstawie dostarczonych kserokopii faktur, rachunków itp. potwierdzających koszty utrzymania rodzinnego domu dziecka.

Skarżący przedstawił fakturę VAT nr 130310194 z dnia 12 marca 2013 r. wystawioną przez Nadleśnictwo Drygały. Zgodnie z przedstawioną fakturą, Skarżący zakupił 17,51 m³ drewna brzoźowego o symbolu S2A na łączną kwotę 3 252,14 złotych.

Koszty te zostały zakwestionowane przez PCPR z uwagi na fakt, że drewno o symbolu S2A nie jest drewnem opałowym, lecz papierowym. W związku z tym koszty ogrzewania wyliczono według ceny drewna opałowego obowiązującej w Nadleśnictwie Drygały na dzień wystawienia faktury.

Skarżący nie zgodził się z zakwestionowaniem kosztów zakupu drewna i domaga się zwrotu kosztów faktycznie poniesionych, argumentując, że opalanie rodzinnego domu dziecka drewnem o symbolu S2A jest najbardziej opłacalne ekonomicznie. Dołączył też informację z Nadleśnictwa Drygały o tym, że 12 marca 2013 r. nie posiadało ono w swojej ofercie drewna opałowego brzoźowego.

Stanisław Krzykowski domagając się zwrotu faktycznych kosztów poniesionych na zakup drewna zwraca uwagę, że w umowie o prowadzenie rodzinnego domu dziecka nie ma zapisu o częściowym zwrocie kosztów za energię cieplną. Umowa nie nakazuje też Skarżącemu ogrzewania domu drewnem opałowym.

Rada Powiatu Pisz, po zapoznaniu się ze skargą Pana Krzykowskiego oraz załączoną do niej dokumentacją, zauważa, że informacja z Nadleśnictwa Drygały dotyczy braku drewna opałowego brzoźowego. Pismo to nie wspomina o innych rodzajach drewna opałowego w asortymencie Nadleśnictwa. Dodatkowo, w piśmie PCPR 8270-1/97RDD/2012/2013 z dnia 17 czerwca 2013 r., Powiatowe Centrum

Pomocy Rodzinie stwierdza, że według posiadanych informacji **Nadleśnictwo Drygały miało w swoim asortymencie drewno opałowe inne niż brzoźowe**, w cenie niższej niż drewno o symbolu S2A.

Zgodnie z § 7 ust. 3 umowy Skarżący dostarcza kserokopie dokumentów potwierdzających koszty utrzymania rodzinnego domu dziecka, zaś Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie dokonuje na ich podstawie szczegółowego rozliczenia tych kosztów. Rada Powiatu Pisz podkreśla, że **przytoczony zapis jest fragmentem umowy**, w związku z czym **należy go czytać mając na uwadze treść pozostałych zapisów umownych**. Skarżący słusznie zauważa, że umowa nie nakazuje mu ogrzewania domu drewnem opałowym, pomija jednak treść **§ 6 ust. 2 umowy**. Zgodnie z tym zapisem umowy rodzinny dom dziecka ogrzewany jest piecem na **węgiel i drewno**, zaś koszty energii cieplnej rozliczane będą **na podstawie dokumentów potwierdzających zakup tegoż opału**. Skarżący przedstawił fakturę, potwierdzającą zakup drewna brzoźowego o symbolu S2A. **Jest to drewno użytkowe**, w przeciwieństwie do drewna opałowego **nieprzeznaczone do ogrzewania budynków mieszkalnych**. Mając to na uwadze Rada Powiatu stwierdza, że **faktura za drewno użytkowe nie może być traktowana jako dokument potwierdzający zakup opału**.

Ponadto zauważyć należy, że na mocy § 5 aneksu nr 1 wprowadzono do zawartej umowy § 13 ust. 3, zobowiązujący prowadzących rodzinny dom dziecka (a więc i Skarżącego) do dokonywania wydatków **w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz na zasadzie wyboru najkorzystniejszej oferty**. Zdaniem Rady Powiatu Pisz dokonując zakupu droższego drewna użytkowego, zamiast tańszego drewna opałowego, **Skarżący nie dochował zasady celowości i oszczędności wydatków**. Ponadto należy zauważyć, że, pomimo wezwania ze strony PCPR (pismo PCPR 8270-1/97RDD/2012/2013 z dn. 26 kwietnia 2013 r.), **Skarżący nie przedstawił ofert cenowych**, które potwierdziłyby dokonanie zakupu na zasadzie wyboru najkorzystniejszej oferty.

Mając na uwadze przytoczone zapisy umowy, a także fakt zakupu przez Skarżącego drewna użytkowego zamiast opałowego, czym naruszył on warunki określone w umowie, Rada Powiatu Pisz **uznaje zarzut błędnego rozliczenia kosztów ogrzewania przez PCPR za bezzasadny**. W opinii Rady Powiatu Pisz **Dyrektor PCPR w Pisz** wykazała się w przedmiotowej sprawie **dbałością o celowe i oszczędne wydatkowanie środków publicznych**. W związku z przytoczoną w niniejszym uzasadnieniu argumentacją, uznanie bezzasadności zarzutu jest zgodne ze stanem faktycznym i prawnym rozpatrywanej sprawy.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU
Andrzej Kurzątkowski